

РЕШЕНИЕ

№ 583

гр. София, 21.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ГО I-26 СЪСТАВ, в публично заседание на петнадесети февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Вергиния Мичева

при участието на секретаря Кирилка Анг. Илиева като разгледа докладваното от Вергиния Мичева Гражданско дело № 20211100109149 по описа за 2021 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Предявен е иск с правно основание чл.439 от ГПК за установяване на недължимост на вземането на ответника като погасено поради плащане.

Предявен е насрещен инцидентен установителен иск с правно основание чл.28 ал.2 от ЗЗД за поправяне на допуснатата грешка в споразумение между страните от 12.05.2015г.

Ищците З. СТ. Р., ЕГН ***** и Т. П. Р., ЕГН ***** твърдят, че не дължат на ответника „Ю.Б.“ АД сумите по изпълнителен лист от 9.09.2014г., издаден по гр.д.№ 9554/2014г. на СРС, и по изпълнителен лист от 30.04.2014г., издаден по гр.д.№ 9553/14г. на СРС. Посочват, че задълженията им към ответника са отразени в сключено между тях и ответника споразумение от 12.05.2015г., като след сключването му са погасили изцяло задълженията си към банката. Сочат, че независимо от изпълнението, ответникът е образувал две изпълнителни дела срещу тях. Молят съда да установи, че ищците не дължат на ответника сумите по изпълнителен лист от 9.09.2014г., издаден по гр.д.№ 9554/2014г. на СРС общо в размер на 38 393,33лв и по изпълнителен лист от 30.04.2014г., издаден по гр.д. № 9553/14г. на СРС общо в размер на 58 293,65лв., въз основа на които са образувани изп.дело № 20158460400036 и изп.дело № 20158460400037, и двете по описа на ЧСИ О.М., рег.№ 846, район на действие СГС, поради погасяване на задълженията чрез плащане.

Ответникът „Ю.Б.“ АД, ЕИК ***** оспорва иска по основание. Оспорва твърденията в исковата молба и излага съображения в подкрепа на твърдението си, че вземането на банката срещу ищците по двата изпълнителни листи съществува и същото не е погасено поради плащане. Твърди, че в споразумението от 12.05.2015г., подписано между страните, е допусната техническа грешка, като дължимите от ищците суми са записани в лева вместо в евро. Посочва, че споразумението не касае размера на дълга на ищците, а е само план за разсрочване плащането на дължимите вноски. Моли съда да отхвърли предявения иск. Претендира разноски. Предявява иск за поправяне на допуснатата в споразумението грешка по отношение на дължимите от ищците по двата договора за заем суми – вместо в евро, сумите са посочени в лева.

Ищците оспорват насрещния иск до допустимост и по основание. Повдигат

възражения за нищожност на клаузи от договорите за потребителски кредит, сключени с ответника.

Съдът, за да се произнесе, установи следното от фактическа страна:

На основание чл.404 т.1 вр. чл.417 от ГПК по гр.д.№ 9553/14г. на СРС, в полза на „Ю.Б.“ АД срещу ищците З. СТ. Р. и Т. П. Р., е издаден изпълнителен лист от 30.04.2014г. солидарно за сумата 42 998,17лв., ведно със законната лихва от 21.02.2014г. до окончателното плащане, възнаградителна лихва в размер на 3165,83лв. за периода 10.08.2013г. – 20.02.2014г., такса в размер на 289,02лв. за периода 13.05.2013г. – 20.02.2014г. и разноски по делото – 929,06лв. държавна такса и 1097,44лв. адвокатски хонорар. Взemanето произтича от договор за банков кредит HL2237/ 14.02.2008г. и допълнителни споразумения към него.

На основание чл.404 т.1 вр. чл.417 от ГПК по гр.д.№ 9554/14г. на СРС, в полза на „Ю.Б.“ АД срещу З. СТ. Р. и Т. П. Р., сега ищци, и срещу Е.Т. Р., ЕГН ***** е издаден изпълнителен лист от 09.09.2014г. солидарно за сумата 27328,94лв., ведно със законната лихва от 21.02.2014г. до изплащане на взemanето, мораторна лихва в размер на 2081,06лв. за периода 10.08.2013г. - 20.02.2014г., такса в размер на 218,95лв. за периода от 08.01.2013г. до 20.0.2014г. и разноски по делото – 592,58лв. държавна такса и 895,55лв. адвокатско възнаграждение. Взemanето произтича от договор за банков кредит HL17809/19.12.2006г. и допълнителни споразумения към него.

С молба от 28.01.2015г., въз основа на изпълнителен лист от 09.09.2014г., „Ю.Б.“ АД е подала молба за образуване на изпълнително дело срещу З. СТ. Р., Т. П. Р. и срещу Е.Т. Р. /починала в хода на изпълнителното производство/. Образувано е изп.дело № 36/2015г. на ЧСИ О.М., рег.№ 846 на КЧСИ, р-н на действие СГС. В молбата си за образуване на изпълнителното дело, вискателят е възложил на ЧСИ правата по чл.18 от ЗЧСИ и е поискал от съдебния изпълнител да пристъпи към принудително събиране на сумите по изпълнителните листи като наложи възбрана, извърши опис и публична продан на ипотекирания в полза на банката имот.

С молба от 28.01.2015г., въз основа на изпълнителен лист от 30.04.2014г., „Ю.Б.“ АД е подала молба за образуване на изпълнително дело срещу З. СТ. Р. и Т. П. Р.. Образувано е изп.дело № 37/2015г. на ЧСИ О.М., рег.№ 846 на КЧСИ, р-н на действие СГС. В молбата си за образуване на изпълнителното дело, вискателят е възложил на ЧСИ правата по чл.18 от ЗЧСИ и е поискал от съдебния изпълнител да пристъпи към принудително събиране на сумите по изпълнителните листи като наложи възбрана, извърши опис и публична продан на ипотекирания в полза на банката имот.

ЧСИ е връчил покани за доброволно изпълнение на длъжниците на 26.02.2015г.

И по двете изпълнителни дела ЧСИ е насочил принудителното изпълнение върху ипотекирания в полза на вискателя имот. Насрочил е опис на имота, който не е бил извършен поради молба на вискателя от 4.03.2015г. На 2.03.2017г. вискателят е депозирал молба с искане да бъде извършен опис на имота и същия да бъде изнесен на публична продан. С молба от 22.03.2019г. длъжниците З. СТ. Р. и Т. П. Р. са поискали от ЧСИ да спре насрочения опис. Посочили са, че са сключили споразумение с вискателя „Ю.Б.“ АД от 12.05.2015г. за разсрочване на парично задължение, което е в размер на 34 014лв. , и че към момента на подаване на молбата са изплатили тази сума, за което са представили и вносни бележки. Независимо от молбата, на 22.03.2019г. ЧСИ е извършил опис на имота, назначил е оценъчна експертиза за стойността му. С молба от 25.04.2019г. длъжниците са поискали прекратяване на двете изпълнителни дела поради плащане. В становище от 28.05.2019г. по тази молба, вискателят „Ю.Б.“ АД е заявил, че сумите по изпълнителните листи не са събрани и няма основание за прекратяване на изпълнителните дела. Посочено е, че в споразумението, представено от длъжниците, е допусната техническа грешка, като валутата на дължимата сума е отбелязана в лева вместо в евро. С постановление от 11.02.2020г. ЧСИ е отказал да приключи поради плащане изп.дело №36 и изп.дело №37 и двете по описа на 2015г. Жалбата на длъжниците срещу този отказ е оставена без уважение с решение от

13.05.21г. по ч.гр.д.№ 5545/21г. на СГС.

Ищците депозират пред настоящия съд същото споразумение от 12.05.2015г. и твърдят, че са платили сумите по него и не дължат друго на вискателя „Ю.Б.“ АД по двата договора за кредит.

Видно от представените от ответника писмени доказателства се установява, че на 16.02.2015г. /след образуване на изпълнителното производство по двете изпълнителни дела/ ищецът Т.Р. е подал до ответника „Ю.Б.“ АД молба с искане да сключи с банката споразумение, касаещо изплащане на погасителните вноски по двата кредита за срок от 12 месеца. На 27.02.2015г. Т.Р. е депозирал нова молба до банката, от която става ясно, че е поискал изготвянето на погасителен план, по който да заплаща погасителните вноски от по 600лв. по двата кредита на 3 месеца, като заплаща 3600лв. на всеки три месеца по двата кредита. От вътрешната кореспонденция на банката /“ мемо“/ е видно, че в секция „Необслужвани кредити“ при банката е обсъдено предложението на ищите З.Р. и Т.Р., като е изразено съгласие същото да се приеме за срок от 12 месеца с 4 погасителни вноски, дължими на всеки 3 месеца, всяка в размер на 3600лв.

Между страните /и с участието на Е. Р. приживе, като длъжник/ е подписано споразумение за разсрочване на парично задължение от 12.05.2015г. В същото е записано, че страните се съгласяват, че към 8.04.2015г. съществува непогасено изискуемо задължение в размер на 34 014лв., от които: по Договор за кредит HL2237/ 14.02.2008г.– 25 157лв. и по договор за кредит HL17809/ 19.12.2006г. – 8 857лв. Посочено е, че с подписване на споразумението длъжниците се задължават да погасяват по 4 вноски годишно, всяка в размер на 3600лв., платими на всеки 3 месеца, считано от подписване на споразумението. Срокът на споразумението е 12 м. от датата на подписването му, като е посочено, че непогасената част от задължението в края на срока на споразумението остава дължима.

Ищите твърдят, че са платили на банката сумата по споразумението от 34 014лв. и не дължат друго. Банката твърди, че сумата погрешно е изписана в лева вместо в евро, т.е. към подписването на споразумението задължението на ищите е било 34 014 евро и те не са платили задължението си по двата договора за кредит.

Разпитаният по делото св.К.Л., служител при ответника в отдел „Съдебни кредити“, установява, че той е разгледал предложението на ищите и заедно със свои колеги изготвили предложението до ръководството на банката, в което описали фактологията по случая - колко пари са отпуснати, колко са погасени, какво е задължението в момента. В предложението по молбата на двамата ищци дългът е описан в евро. Посочва, че предложението до ръководството на банката винаги се пишат в евро, независимо в каква валута е кредита, тъй като компанията е международна, а курса към еврото е фиксиран. След като ръководството на банката одобри споразумението, то се изпраща в друг отдел, който изготвя споразумението. Ако се касае за опрощаване на дълг, УС на Банката разглежда предложението и се произнася по него.

Назначената по делото съдебно счетоводна експертиза установява, че към:

- датата на дълга, посочен в споразумението - 08.04.2015г., задължението на ищите по договор за кредит HL17809/19.12.2006г. е в размер на 17 327,06лв., а по договор HL2237/ 14.02.2008г. задължението е в размер на 49 215,36лв.

- датата на подписване на споразумението 12.05.2015г. задължението на ищите по договор за кредит HL17809/19.12.2006г. е в размер на 17 463,75лв., а по договор HL2237/ 14.02.2008г. задължението е в размер на 49 621,86лв.

- след изтичане срока на споразумението, на 12.05.2016г. задължението по договор за кредит HL17809/19.12.2006г. е в размер на 9 475,72лв., а по договор за кредит HL2237/ 14.02.2008г. задължението е в размер на 44 665,88лв.

- към датата на изготвяне на експертизата, 24.11.2021г., задължението по договор за кредит HL17809/19.12.2006г. е в размер на 3 598,77лв., а по договор за кредит HL2237/ 14.02.2008г. – 54 470,34лв.

Експертизата е установила, че в счетоводството на ответника споразумение от 12.05.2015г. не е осчетоводено, тъй като същото не представлява първичен счетоводен документ.

Заклучението по экспертизата е прието от съда, като неоспорено от страните.

Въз основа на така възприетата фактическа обстановка, от правна страна съдът намира следното:

С предявения отрицателен установителен иск с правно основание чл. 439 ГПК ищците – длъжници в изпълнението, могат да оспорят чрез иск вземането и материалната незаконосъобразност на изпълнението като установят, че правото на принудително изпълнение срещу тях не съществува поради погасяването му поради изпълнение. Според чл. 439 ал. 2 от ГПК искът на длъжниците може да се основава само на факти, настъпили след приключването на съдебното дирене в производството, по което е издадено изпълнителното основание. Поради това възраженията им за нищожност на клаузи от договорите за банков кредит, въз основа на които договори са издадени заповедите за изпълнение и съответно изпълнителните листове, не могат да бъдат разгледани в това производство

Ищците твърдят, че в хода на изпълнителното производство по изп.дела №№ 36 и 37/15г. на ЧСИ Мендов са платили изцяло задължението по двата кредитни договора в размер на 34 014лв, така както е посочено в споразумение от 12.05.2015г., подписано между страните. Изпълнили са паричното си задължение към ответника, поради което правото на принудително изпълнение на ответника се е погасило.

Ответникът оспорва твърдението на ответниците, че са платили задължението по двата кредитни договора, като посочва, че в споразумението от 12.05.2015г. сумата от 34 014 неправилно е посочена в лева вместо в евро.

За да се произнесе по предявения иск по чл.439 от ГПК, съдът намира че първо следва да разгледа инцидентния иск, предявен от ответника с правно основание чл.28 ал.2 от ЗЗД. Съдът намира този иск за допустим. За банката съществува правен интерес да установи със сила на пресъдено нещо по отношение на ищците дали в споразумението от 12.05.2015г. е допусната грешка в пресмятането на задължението на ищците по двата договора за кредит, тъй като те основават своите твърдения по предявения иск по чл.439 от ГПК, както и възраженията си в изпълнителното производство, именно на сумите, посочени в това споразумение.

По същество инцидентният иск е основателен. От приетата по делото икономическа експертиза е видно, че към датата на дълга, посочен в споразумението - 08.04.2015г., задължението на ищците по договор за кредит HL17809/19.12.2006г. е в размер на 17 327,06лв., а по договор за кредит HL2237/ 14.02.2008г. задължението е в размер на 49 215,36лв. Посочените в споразумението цифри са равностойността на тези суми в евро. Съдът приема, че се касае за грешка в пресмятането на дълга, като размерът на същия по двата договора за кредит е посочен в евро вместо в лева. В този смисъл съдът кредитира изцяло показанията на св.Л., който установява, че във вътрешната кореспонденция на банката всички суми се изчисляват и посочват в евро, тъй като това е стабилна валута, позната и на чужденците, които работят в банката. Съдът приема, че се касае за техническа грешка в пресмятането, която следва да бъде поправена по реда на чл.28 ал.2 от ЗЗД. Съдът приема, че не се касае за опрощаване на задължението на ищците по двата кредита по см. на чл.108 от ЗЗД. Воля за опрощаване на дълга не може да се извлече нито от текста на самото споразумение от 12.05.2015г., нито от исканията на ищците до банката от 16.02.2015г. и от 27.02.2015г. Ищците са поискали от банката да разсрочи за срок от 12м. изплащането на вноските по кредитите съобразно техните възможности, банката е уважила искането им изцяло. Ако е допусната грешка, отнасяща се само до пресмятането, сделката не се унищожава. Грешката следва само да се поправи. Инцидентният иск следва да се уважи, като исканата поправка в споразумението следва да се допусне.

По иска по чл.439 от ГПК.

Назначената по делото експертиза установи, че ищците продължават да дължат суми по двата изпълнителни листа и към датата на депозиране на заключението ищците имат задължение по изпълнителен лист от 09.09.2014г. /касаещ договор за кредит HL17809/19.12.2006г./ в размер на 3 598,77лв., и по изпълнителен лист от 30.04.2014г. /касаещ договор за кредит HL2237/ 14.02.2008г./ в размер на 54 470,34лв. Заплатените от ищците суми в хода на изпълнителното производство не са погасили изцяло задължението им по изпълнителните листи, респ. не се е погасило правото на банката на принудително изпълнение срещу тях по изпълнителен лист от 09.09.2014г. и по изпълнителен лист от 30.04.2014г. Като неоснователен искът следва да се отхвърли.

По разноските:

Ищците претендират разноски по списък общо в размер на 7297,48лв.

Ответникът претендира разноски по списък общо в размер на 3061,68лв.

С оглед изхода на делото, на основание чл.78 ал.3 от ГПК на ответника се следват направените от него разноски по делото, съобразно представения списък.

Воден от изложеното Софийски градски съд

РЕШИ:

ПОПРАВЯ на основание чл.28 ал.2 от ЗЗД по насрещния инцидентен иск на „Ю.Б.“ АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр.София, „*****, срещу З. СТ. Р. ЕГН ***** и Т. П. Р., ЕГН *****, и двамата с адрес : гр.София, ул.*****, допусната грешка в пресмятането в Споразумение за разсрочване на парично задължение от 12.05.2015г., сключено между „Ю.Б.“ АД, ЕИК ***** от една страна и от друга З. СТ. Р., ЕГН ***** , Т. П. Р., ЕГН ***** и Е.Т. Р., ЕГН ***** /междувременно починала/, като в т.1 от споразумението задължението по договор за кредит HL2237/ 14.02.2008г. да се чете в размер на 49 215лв., вместо неправилно изписаното 25 157лв., а задължението по договор за кредит HL17809/19.12.2006г. да се чете в размер на 17 327лв., вместо неправилно изписаното 8 857лв.

ОТХВЪРЛЯ като неоснователен предявения иск от З. СТ. Р., ЕГН ***** и Т. П. Р., ЕГН ***** , и двамата с адрес : гр.София, ул.*****, срещу „Ю.Б.“ АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр.София, „***** за признаване за установено по отношение на ответника на основание чл. 439 от ГПК, че правото на взыскателя „Ю.Б.“ АД, ЕИК *****, на принудително изпълнение на вземането му солидарно от З. СТ. Р., ЕГН ***** и Т. П. Р., ЕГН ***** , по изпълнителен лист от 9.09.2014г., издаден въз основа на Заповед за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл.417 от ГПК от 30.04.2014г. по гр.д.№ 9554/2014г. по описа на Софийски районен съд, II ГО, 66 с-в, и по изпълнителен лист от 30.04.2014г., издаден въз основа на Заповед за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл.417 от ГПК от 30.04.2014г. по гр.д.№ 9553/2014г. по описа на Софийски районен съд, II ГО, 66 с-в, се е погасило поради изпълнение.

ОСЪЖДА З. СТ. Р., ЕГН ***** и Т. П. Р., ЕГН ***** , и двамата с адрес : гр.София, ул.*****, да заплатят на „Ю.Б.“ АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр.София, „*****, п.к.1766 сумата 3061,68лв. разноски по делото

Решението подлежи на обжалване пред Софийски апелативен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски градски съд: _____